

NAMIENIENIE (6) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N namienieni(e) (1). ◇ G namienieniã (1). ◇ I namienieniem (4).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. namieniać.

1. Wzmianka, napomknięcie, wspomnienie (1) :

*Wyrażenie: »namienienia niegodny« (1): Sprofna rofkocz/ zámyka w łobie plugáwe námienienia niegodne zbytki *RejPos Wstaw* [110³].*

2. Wymienienie, wyjawienie, wyliczenie [czego] (5) : *izeby tho Sędzia pierwey opowiedział przez Podwoyfskie^{go} iáwnie/ známienieniem przyczyny/ dla ktorey by to przemienienie mieyfcá ku Sądowi było. *GroicPorz mv*; ná którym [roku] da zápiłác Contumácyã/ tho ieft niepołfuzeństwo pozwánego/ z námienieniem długu álbo inney rzeczy/ o ktorã by nań záłował *GroicPorz qv, iv, p3*; Gdyż sie tu námienienie (spraw Krolow zawarło: s czym sie indziey dowodniey (szerzey rofpoštárło. *KlonKrGum Av*.*

Synonimy: 1. dotknięcie, przypomnienie, spomnienie, wspomnienie; 2. podanie, wyjawienie.

Cf NAMIENIĆ